

СИМЕОНЪ

(БЪЛГАРСКИ ЦАРЬ.)

ДЪЙСТВИЕ ПЪРВО.

(Сцѣната представлява палатътъ на Царь Владимира въ Великій Прѣславъ. Владимиръ облеченъ въ мантия, съ корона, сѣди умисленъ. Отъ другата му старна Божилъ).

ЯВЛЕНИЕ I.

Владимиръ, Божилъ.

Божилъ

Да отидемъ Господарю, да го посрещнемъ. На съ-
кій начинъ ще гледаме да му укротимъ гнѣва; като
баща той лесно може да ся примири.

Владимиръ. (Яростно)

Какво? Да отидѣ да го посрещна ли? Той иде да
мя наказва, да мя лишава отъ царскія ми престо-
лъ, а азъ да отидѣ да го посрещамъ, да му са кланямъ?!
Боговетъ не ми позволяватъ да ся понижавамъ прѣдъ
единъ тѣхенъ гонитель.

Божилъ.

Но той ви е баща, трѣбва да го почетете.

Владимиръ.

Ако ми е баща, не ми е Богъ. Моя Богъ е Перунъ,
азъ него почитамъ, него слушамъ.

LIBRARY OF THE
BULGARIAN ACADEMY OF SCIENCES
SOFIA